

ת"פ 44891/10/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד ק ב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44891-10-17 מדינת ישראל נ' ב

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

ק בעל ידי ב"כ עו"ד חגית רוזנברג

הנאשמת

גזר דין-ללא הרשעה

כתב האישום והסדר טיעון

1. הנאשמת תושבת ירושלים ילידת 1988 הורשעה על פי הודאתה בעבירה של תקיפה סתם- בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום עולה, כי ביום 13.09.17 בשעה 05:30 או בסמוך לכך, בסמוך לבית החולים "שערי צדק" בירושלים, תקפה הנאשמת שלא כדין את שי, בן זוגה. באותן נסיבות, נסעו השניים במונית כאשר הנאשמת יושבת ליד הנהג ובן זוגה ישוב מאחור. במהלך הנסיעה, על רקע ויכוח בין השניים, תקפה הנאשמת את שי בכך שנתנה לו סטירות בפניו וכן קפצה עליו והכתה אותו בגבו ובבטנו.

הודאת הנאשמת ניתנה במסגרת הסדר טיעון מיום 31.12.2017, בו הוסכם שהנאשמת תורשע ותישלח לשירות המבחן. לאחר הכנת תסקיר יפגשו הצדדים וישקלו עמדתם לעונש.

עמדת המאשימה היא להרשעה בכל מקרה.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הכין 2 תסקירים בעניינה. האחד מיום 7.6.18 והשני מיום 6.11.18.

בתסקיר מיום 7.6.18 סקר שירות המבחן את הרגע האישי והמשפחתי של הנאשמת, ההיסטוריה העבריינית, העבירה הנוכחית, הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום.

לאור קבלת האחריות המלאה על מעשיה, הבעת חרטה כנה ושיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן ולאור

העובדה כי הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי וכי מדובר בצעירה נעדרת עבר פלילי, השואפת להתקדם במסגרות השונות בחייה, ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה ולהורות על צו מבחן לשנה אחת.

בתסקיר השני מיום 6.11.18 התייחס שירות המבחן להשלכות על חייה של הנאשמת להרשעתה בדין. השירות מציין, כי הנאשמת לאחר שירות צבאי עבדה כמזכירה ממלאת מקום בארכיב בית המשפט וכי בכוונתה לאחר חופשת לידה לגשת למכרזים מטעם נציבות שירות המדינה, בכדי להתקבל לתפקידים דומים עם תנאים טובים ויציבות תעסוקתית. כיום היא עובדת כמזכירה במשרד עורכי דין וכי לקראת הלידה הקרבה, היא לא תוכל להמשיך לעבוד במסגרת פרטית ומעוניינת להשתלב בשירות המדינה בו העבודה מותאמת יותר לאימהות. בכוונתה לגשת לאחר הלידה למכרזים בשירות המדינה הדורשים רישום פלילי נקי.

נוכח העובדה כי לנאשמת אין עבר פלילי ואשר קיבלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה חרטה עליהם ולאור התרשמות כי הרשעה עלולה לגרום פגיעה ממשית בהמשך תפקודה התקין, שירות המבחן שב על המלצתו להימנע מהרשעתה של הנאשמת והטלת צו מבחן למשך שנה אחת.

טיעונים לעונש

3. בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת העבירה וטענה שהנאשמת לא עומדת בתנאי הלכת כתב לעניין ביטול הרשעה, הן בשל חומרת העבירה והן עקב העובדה שהנאשמת לא הוכיחה נזק קונקרטי והפנתה לשני פסקי דין התומכים בעמדתה. (רע"פ 5949/17, רע"פ 1097/18).

לעניין העונש טענה ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר על תנאי ושל"צ ועד 8 חודשי מאסר, ואת הנאשמת יש למקם ברף התחתון ולגזור עליה של"צ בהיקף של 50 שעות, התחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה וצו מבחן למשך שנה.

מנגד טוענת הסניגורית כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי ומנהלת אורח חיים נורמטיבי, היא לקחה אחריות על מעשיה והביעה חרטה. לשיטתה, מדובר בעבירה מהרף הנמוך ביותר והפסיקה לה הפנתה המאשימה מתייחסת למקרים חמורים לאין שיעור, ולפיכך, יש לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין זה ולהימנע מהרשעת הנאשמת.

דברי המתלון בעלה של הנאשמת:

המתלון ציין כי יש להרבה זוגות מריבות. באירוע נשוא כתב האישום, אם הנהג לא היה מזמין משטרה לא היו מגיעים לבית המשפט. הבעל ציין כי אשתו בהריונה המתקדם ביקש שלא להרוס את חייה ולסיים את ההליך ללא הרשעה.

דברי הנאשמת:

הנאשמת ביקשה לציין כי לאחר חופשת הלידה בדעתה לגשת למבחני נציבות שירות המדינה וביקשה להתחשב בה, לקחה אחריות על מעשיה וטענה כי הרשעה תפגע בה ובעתידה.

דין והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה

4. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הכללים בסוגית ההרשעה. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר הדין

לתוצאה של אי הרשעה, רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (רע"פ 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**). ההלכה הפסוקה קובעת, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פ"ד נב (ד) 337).

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי הימנעות מהרשעה הנה בגדר "חריג שבחריגים" והיא תעשה במקרים יוצאי דופן. עוד נקבע, כי עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם.

אך לאחרונה, שב בית המשפט המחוזי והדגיש בפסק דינו (ע"פ 64851-12-17 **ינון נגד מדינת ישראל**, מפי כב' ס' הנשיא יורם נועם, ר' פרידמן פלדמן ו-א' אברבנאל) כי שאלת הנזק הקונקרטי נבחנת באורח ספציפי בכל מקרה ומקרה.

גם לפני ימים אחדים שב בית המשפט העליון (רע"פ 6429/18 מיום 18.11.18) וחזר על ההלכה הידועה כי על הנאשם להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

לענייננו - אני סבור שמדובר בעבירה ברף הנמוך ביותר של עבירות אלימות בתוך המשפחה ותקיפה בין בני הזוג, הובהר, כי בני הזוג היו במונית, הנאשמת ישבה ליד הנהג ובעלה ישב מאחור. אילמלא הזמנת המשטרה על ידי הנהג, כל האירוע היה מסתיים בלא כלום.

מדובר בנאשמת צעירה הנמצאת בהריונה המתקדם אשר נעדרת עבר פלילי היא הביעה חרטה על מעשיה ונטלה אחריות מלאה עליהם.

שוכנעתי, כפי ששוכנעה גם קצינת המבחן, כי הרשעה בדין תפגע בנאשמת פגיעה חמורה. כפי שהובהר על ידי הנאשמת ושירות המבחן, לאחר הלידה מתעתדת הנאשמת להשתתף במכרזים בשירות המדינה. כידוע, הרשעה בדין לא תאפשר לה לחלווטין להשתתף במכרז כשלחובתה תהא הרשעה פלילית.

בנסיבות אלה, ולאור הפסיקה שהובאה לעיל סבור אני שהנאשמת עומדת בתנאים שנקבעו בהלכת כתב המפורסמת, ובנסיבות המקרה האינטרס הציבורי והאישי של הנאשמת מחייב ביטול הרשעה.

נוכח כל האמור לעיל, אני קובע כדלקמן:

א. ההרשעה שניתנה ביום 31.12.17 מבוטלת.

ב. הנאשמת תבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 50 שעות על פי תוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותדווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון.

בית המשפט הורה על ביצוע של"צ חרף העובדה כי שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניין זה.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות עצמית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימותו זאת תוך שנה מהיום.

ד. ניתן צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשמת מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן. מובהר לנאשמת כי אם לא תקיים אחר הנחיות שירותה מבחן תהיה רשאית המאשימה לבקש הטלת עונש חלופי אחר.

העתק ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, בנוכחות ב"כ האשימה עו"ד מירי טל, הנאשמת וב"כ עו"ד חגית רוזנברג.